

Zalán Tibor

Avarpergés

Mi ez a tér a két kezem között

*Homály tömbjei között árnyalak
jár nehezen lép szuszogását távolodni hallani
az ablaknak háttal már át az üvegen lép
nincs ellenállása hozzá a fénynek ahogy így közeledik*

*Semmi árnyékát a semmire visszaejti
se gyűrűzés se csobbanás csak szélverés valahol
eltévedt visszhangja valakinek
s a belsejéből megsimogatott föld halk átszivárgása
– szűkülés kottatermei*

*Többé nem érkezik meg a Tiszán
a roppant aranygálya aranyajtéktól habos
szörnyállataival*

*Maradnak a drága nők akik a horizonton
egyensúlyoztak ringatták csípőjüket hosszú
combjuk tövében lakott a meleg s a csengetés
a drága nők emléke*

a melegük emléke

a csengés emléke

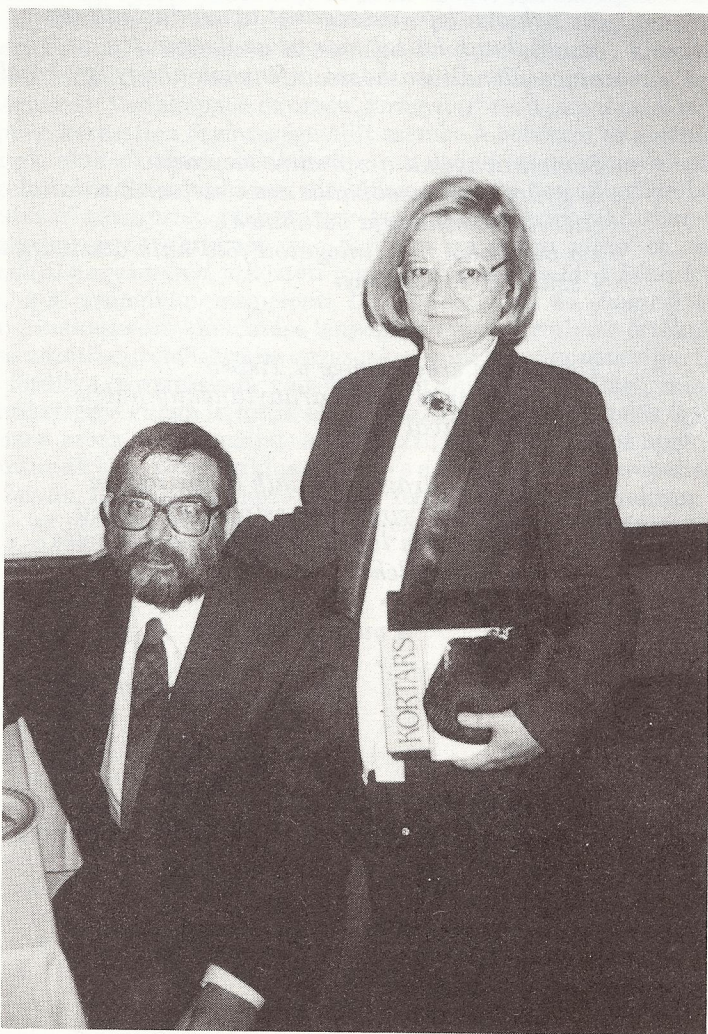
nemléte

*Teák illata rohadt a szélben
rohadó szélben illatok teák s a Tejút alaktana*

*Dohánypor pereg alá
megrakódik a pulóver szálkáiban
félbeszakadt mozdulat törli törölné
mint szakálláról a piros halászlé piros lecsurgásait*

Mi ez a két tér az egy kezem között

*(Nyugodj árnyalak nyugodj – többé nem bántalak
Isten horga már elérte bordáim magását)*

A Babits-díj átadásakor Szekszárdon, 1995. augusztus 17-én, feleségével